

Żywot świętego Baltazara

Plan Boski względem świętobliwego Baltazara ujawnił się już od dnia jego narodzenia. Mimo, że był piątym dzieckiem z jednej matki to w trakcie porodu nie zabił swej rodzicielki, co na pierwszy z jego cudów licznych zakrawa. Ojciec jego miano, iż był jedno uczciwie pracującym szkutnikiem mógł ze swej pracy siedmioosobową rodzinę wyżywić, co jest objawem szczególnej opieki Pana.

Dalszym cudem było, iż dziecięciem będąc na podstawie samej jedno książki sam jeden bez pomocy niczyjej wyuczył się pisma łacińskiego.

Przeto inaczej niżli mu było pierwotnie wyznaczone nie trafił do okrutnego wojska a do pobliskiego klasztoru czcigodnych braci Franciszkanów. Cudem było, iż klasztor ten znajdował się tak blisko, bowiem było to w Rydze, a więc mieście, w którym się Baltazar narodził.

W zakonie tym prowadził żywot skromny, pokorny i świętobliwy.

Pomagał ubogim, nawracał grzeszników. Uzdrawiał chorych oraz inne cuda wyczyniał.

Pan pewnego dnia powołał go do spraw większych i poprzez franciszkańskiego przeora przemówił do niego tak: Pójdiesz na Ziemię Żmudzką i poganów nawracać będziesz. Baltazar zaś odpowiedział mu tak jak to Panna Maryja uczyniła: Niech mi się stanie według Słowa Twego.

Przybył więc święty Baltazar na Żmudź gdzie biskupstwo Święty Sylwan sprawował. I poczęły się tam dzieła cuda jakich od Chrystusowych czasów nie było. Ludzie uzdrawiani zostawali przez świętych starożytnych, święty Andrzej demony wygnawał, zaś na krzyżu którego w Drodze Krzyżowej używano pojawiła się krew Zbawiciela Naszego. W końcu rozwarły się bramy piekielne zaś cały lud telszeński pchnięty został w demoniczne czeluście.

I rzekł największy z biesów: jeden z Was tu pozostanie na wiekiście potępienie by reszta mogła wolno odejść. Wtem wystąpić miał biskup Sylwan, jednak po uprzedniej rezurekcji jeszcze sił nie odzyskał, ubiegł go więc Baltazar i gotów był duszę swoją oddać by tylko dobry lud chrześcijański od zguby ocalić. Jednak w tejże chwili ocalił Baltazara Pan nasz i od piekła wybawił, z piekielnej czeluści swą świetlistą ręką lud cały wyciągnął.

Rok później bestia straszliwa, niedźwiedź ogromny Lokisem zwany na gród nastawał i ludzi mordował. Razu pewnego stwór ów bramę grodu sforsował i o krok lub dwa od rzezi było. Wtem wystąpił brat Baltazar, począł bestii o miłosierdziu chrystusowym prawić. Potwór początkowo potężnie świętego ranił i cudem jeno żywot jego ocalony został. Po dłuższej opowieści ów Lokis mimo że chrześcijaństwa ani chrztu nie przyjął to błędy swe zrozumiał i od Telsz w skrusze odszedł.

W Ziemi Żmudzkiej była i czcigodna, stygmatami obdarzona siostra Fulwia. Wykradła ona sztandar z krzyżem co by w pohańbieniu nad tronem pogańskiego kniazia nie wisiał. Gdyż sprawa ta na jaw wyszła brat Baltazar począł władcę błagać by to na nim karę wykonać a Fulwię oszczędził. Pozornie nic to nie dało bowiem cierpieli oboje okrutnie. Jednak owo mężne świadectwo we wszystkich chrześcijanach wiarę umocniło a i dla wielu pogan stało się niczym strumień który począł drażnić ich pogańską skałę by z czasem całkowicie ją wniwecz obrócić a dusze ich światłem chrystusowym napełnić.

Ad maiorem

Dei gloriam

Ницлав Константинович